

Sygn. akt I CZ 31/07

POSTANOWIENIE

Dnia 18 maja 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Antoni Górski (przewodniczący)
SSN Krzysztof Pietrzykowski (sprawozdawca)
del. SSA Marta Romańska

w sprawie z powództwa M.I. i A.I.

przeciwko J.S.

o częściowe rozwiązanie umowy przekazania gospodarstwa rolnego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 maja 2007 r.,

zażalenia powodów na postanowienie Sądu Okręgowego w P.

z dnia 11 grudnia 2006 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 11 grudnia 2006 r. Sąd Okręgowy w P. odrzucił skargę kasacyjną M.I. i A.I. od postanowienia Sądu Okręgowego w P. z dnia 5 października 2006 r. W uzasadnieniu Sąd Okręgowy podkreślił, że okoliczności z art. 398⁴ § 1 pkt 2 i 3 k.p.c. mają charakter kwalifikowany. Nie wystarczy odwołanie się tylko do podstaw skargi kasacyjnej. Należy przedstawić wyodrębniony wywód prawny, w którym skarżący wskażą, jakie konkretnie występujące w sprawie okoliczności pozwalają zakwalifikować skargę kasacyjną do rozpoznania i jednocześnie uzasadni, dlaczego odpowiadają one ustawowemu katalogowi przesłanek uzasadniających zakwalifikowanie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Przedstawienie okoliczności, uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej z uwagi na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne polega na sformułowaniu tego zagadnienia i wskazaniu argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Konieczne jest wyjaśnienie, jakie zagadnienie prawne występuje w sprawie i dlaczego jest ono istotne, albo określenie, które przepisy wymagają wykładni Sądu Najwyższego, ze wskazaniem, na czym polegają związane z tym poważne wątpliwości lub przedstawieniem rozbieżności występujących w orzecznictwie sądów. W przypadku powołania przesłanki oczywistości naruszenia prawa skarżący powinni natomiast wykazać, iż określone przepisy zostały naruszone w sposób zauważalny. W niniejszej sprawie przedstawiona przez żalących się skarga kasacyjna, w ocenie Sądu Okręgowego, nie odpowiada wskazanym powyżej wymaganiom ustawowym, co powoduje odrzucenie skargi kasacyjnej *a limine*, a zatem bez wzywania skarżących do usunięcia istniejących wadliwości niniejszego środka zaskarżenia.

W zażaleniu na postanowienie Sądu Okręgowego w P. z dnia 11 grudnia 2006 r. pełnomocnik powodów zarzucił ogólnikowe powołanie się na treść art. 398⁴ pkt 2 i 3 k.p.c. oraz oczywiste niedostrzeżenie przez Sąd Okręgowy istotnych zagadnień prawnych, które zostały wskazane w zarzutach kasacji i rażące naruszenia prawa materialnego i procesowego, które zostało szczegółowo

przedstawione w uzasadnieniu skargi kasacyjnej. Uzasadnienie zaskarżonego postanowienia w sposób oczywisty wskazuje, że wobec wskazanych naruszeń prawa i materialnego i procesowego w interesie Sądu Okręgowego leży przeciwdziałanie nadaniu biegu skardze kasacyjnej i przyjęcie jej do rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie wniesione przez pełnomocnika powodów nie zasługuje na uwzględnienie.

W skardze kasacyjnej nie został zamieszczony wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania, który czyniłby zadość wymaganiom stawianym w art. 398⁴ k.p.c. Skarżący nie sformułował też uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, a w uzasadnieniu ograniczył się do przytoczenia stanu faktycznego sprawy i ogólnikowego stwierdzenia, że zaskarżone postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 5 października 2006 r. narusza zasady współżycia społecznego i poczucie sprawiedliwości. Skoro w art. 398⁹ § 1 k.p.c. ustawodawca precyzyjnie określa limitowany katalog przyczyn przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, strona powinna tak formułować skargę, aby możliwa była ocena, czy zachodzą wymienione w tym przepisie podstawy przyjęcia skargi do rozpoznania. Wprawdzie powołany artykuł określa czynności Sądu Najwyższego, a nie stron, jednak nie pozostaje bez znaczenia dla oceny treści skargi kasacyjnej w części dotyczącej wniosku o przyjęcie tej skargi do rozpoznania oraz jej uzasadnienia.

Należy zwrócić uwagę, że Sąd Najwyższy w wielu orzeczeniach wskazywał na konieczność zawarcia w skardze kasacyjnej wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania (m.in. postanowienia SN z dnia 16 listopada 2005 r., I CSK 1/05, z dnia 29 grudnia 2005 r., I CSK 109/05, z dnia 29 grudnia 2005 r., I CSK 113/05, z dnia 12 czerwca 2006 r., I CSK 110/06, z dnia 28 czerwca 2006 r., I CSK 117/06 i z dnia 28 czerwca 2006 r., I CSK 121/06) oraz uzasadnienia tej skargi (m.in. postanowienia z dnia 28 kwietnia 2006 r., V CZ 21/06, z dnia 28 kwietnia 2006 r., V CZ 24/06 i z dnia 12 maja 2006 r., V CZ 26/06). Ponadto w postanowieniu z dnia 4 listopada 2005 r., V CZ 127/05, Sąd Najwyższy wprost wskazał, że „wniosek o uchylenie orzeczenia, od którego skarga kasacyjna jest wniesiona, nie może zastąpić wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania (art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.).

Brak wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wraz z uzasadnieniem powoduje odrzucenie skargi”. Podobna sytuacja istnieje w niniejszej sprawie, w której wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jej uzasadnienie zostały sprowadzone do wniosku o uchylenie zaskarżonego wyroku i skrótowo przytoczonych podstaw kasacyjnych.

O niezasadności zażalenia świadczy także stanowisko Sądu Najwyższego przedstawione w postanowieniu z dnia 9 maja 2006 r., V CSK 77/06, w którego tezie stwierdzono, że „wymaganie określone w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. jest spełnione jedynie wówczas, gdy skarżący przedstawi wyodrębniony wywód, uzasadniając w nim wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania przy użyciu argumentów jurydycznych, nawiązujących do treści art. 398⁹ § 1 k.p.c.”. W niniejszej sprawie taki wywód, nawiązujący do podstaw przyjęcia skargi kasacyjnej, określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., w ogóle nie został przedstawiony.

Zażalenie podlegało więc oddaleniu na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 1 i 3 k.p.c.